

Alfajiri

Mtangazaji wa uwepo wa Kristo

Jarida la Alfajiri

Mei 2026

Yaliyomo

MAKALA MKUU.....	2
SWALI LA AYUBU LIMEJIBIWA.....	2
MASOMO YA BIBLIA	19
REHEMA YA YONA ISIYOFAA	19
ONYO DHIDI YA UVIVU.....	22
UKARIMU WA KIKRISTO	25
KUZINGATIA SABATO KAMA ILIVYOSTAHILI	28
KUCHOCHEANA	31
MAISHA NA NIA YA KIKRISTO.....	34
SAFARI YA ISRAELI KUELEKEA BAHARI YA SHAMU	34

Fuata katika Biblia yako!

Swali la Ayubu Limejibiwa

"Mtu akifa, atafufuka tena?"

Ayubu 14:14

Hakuna mada inayovutia watu wote kwa jumla kuliko ile iliyomo katika swali hili la kulisimua lililoulizwa na Ayubu. Katika hali ya kawaida, hakuna anayetaka kufa, lakini wote wanatambua kwamba kadiri uwezo wa binadamu wa kutabiri unavyokuwa, kifo kinamsubiri kila mwanadamu. Hivyo basi, swali lililo katika mioyo ya wote na kwenye midomo ya wengi ni kama kuna maisha baada ya kifo.

Watu katika nyakati zote, katika huzuni yao kwa kifo cha wapendwa wao, na katika uhakika wa kuanguka kwao hatimaye mbele ya adui mkuu, mauti, wamebuni falsafa za kila aina ili kutuliza hofu zao na kukanusha ukweli wa kile ambacho ni cha kusikitisha sana. Wamechukua imani kwamba mauti si kile inavyoonekana kuwa; kwamba ni njia ambayo wanadamu huingia katika ulimwengu mwingine na wa juu zaidi wa maisha au, katika baadhi ya matukio, katika hali ya mateso ya milele.

Wafu wako wapi? Nini hutokea mtu anapofariki? Je, wafu wanaishi zaidi kuliko walio hai? Miaka elfu kadhaa iliyopita, mtu mwema Ayubu aliuliza maneno yaliyotajwa katika aya yetu ya ufunguzi, "Mtu akifa, aishi tena?" Hapa nabii wa Mungu alizungumza kwa niaba ya mabilioni ya watu ambao wameomboleza kumpoteza wapendwa wao, na ambao wao wenyewe, kama ilivyo kwa wanadamu wote, wameogopa kuja kwa kifo hakika.

Ayubu alikuwa na maslahi binafsi na muhimu katika jibu la swali lake, kwani alikuwa amemwomba Mungu tu amrudishe k . (Ayubu 14:13). Ayubu hakuchoa kuishi bali alikuwa amechoka na mateso kiasi kwamba alihoji kama maisha chini ya hali kama hizo yanafaa. Yakobo aliandika, "Mmesikia kuhusu uvumilivu wa Ayubu." (Yakobo 5:11). Ayubu alihitaji subira, kwa maana Mungu alikuwa amemruhusu majanga makubwa kumjia. Kundi zake, mifugo yake, na familia yake yote yaliharibiwa. Alipoteza afya yake na akapata ugonjwa mbaya wa ngozi uliofunika mwili wake wote. Mwishowe, mke wake alimgeukia na kusema, "Mlaani Mungu, ufe." Ayubu 2:9

Hata hivyo, Ayubu hakuwa na nia ya kumlaani Mungu. Alimwamini Mungu ingawa hakuelewa kwa nini aliruhusiwa kuteseka sana. Ni jambo la kueleweka kwamba alitafuta kuachiliwa kutoka kwa mateso ikiwa ilikuwa mapenzi ya Mungu, hivyo akaomba, "Laiti ungeficha mimi kaburini, ukanihifadhi siri, hata hasira zako zitakapopita; ukaniwekea muda ulioamuliwa, ukanikumbuka!" Ayubu 14:13

Hivyo, baada ya kumuomba Mungu amruhusu afe, Ayubu alitafakari swali la nini kingejiri ikiwa Mungu angenipatia maombi yake na kuniruhusu kuingia katika kifo. Hivyo, aliuliza, kwa maneno ya andiko letu la utangulizi, "Mtu akifa, aishi tena?" Ayubu aliuliza kwa kuzingatia uzoefu na hisia zake mwenyewe. Hata hivyo, kama nabii wa Mungu, maneno yake yameongozwa kimungu, kwa hivyo tunajua kwamba aliuliza swali kuhusu maisha baada ya kifo kwa namna inayolingana na ukweli wa Neno la Mungu kuhusu mada hiyo.

Ni muhimu kutambua kwamba Ayubu hakuliza, "Mtu akifa, je, anaishi zaidi kuliko wakati mwingine wowote?" Wala hakuliza, "Mtu akifa, je, inamaanisha amekwenda mbinguni, au mahali pa mateso?" Ayubu alijua kwamba m , mtu anapokufa, amekufa, kwa hivyo swali alilohoji ni, "Je, ataishi tena?" Hivyo, tunatambuliwa ukweli mkuu wa msingi wa Biblia kwamba maisha baada ya kifo hutegemea kufufuliwa kwa wafu kwa maisha. Kuna tumaini la maisha baada ya kifo, si kwa sababu hakuna kifo, bali kwa sababu Mungu ameahidi kutumia nguvu zake kuu kuwafufua wafu kwa maisha. Ayubu aliamini kwamba kama angeruhusiwa kufa ili kuepuka mateso zaidi, Mungu angefufua baadaye. Alisema, "Siku zote za wakati wangu nitasubiri [nikikufa], hata mabadiliko yangu [kutoka kifo hadi uzima] yatakapokuja. Utanita, nami nitakujibu; utapenda kazi ya mikono yako." Ayubu 14:14,15

Matumaini ya Ufufuo

Ni tumaini hili la ufufuo ambalo Ayubu alikuwa nalo, ambalo limewekwa wazi sana na kwa hakikisho la faraja katika Agano Jipya. Mtume Paulo aliandika, "Kwa kuwa mauti ilitoka kwa mtu, ufufuo wa wafu nao ulitoka kwa mtu." (1 Wakorintho 15:21). Katika maandishi haya, "mtu" mkamilifu Adamu alikiuka sheria ya kimungu na kujiletea yeye mwenyewe na wazao wake adhabu ya kifo. "Mwanadamu" mkamilifu Yesu alichukua nafasi ya mwenye dhambi katika kifo, na hivyo kuwezesha ukombozi wa ukoo wa Adamu kutoka kwa kifo kwa njia ya ufufuo. Hii ndiyo maana ya Paulo alipoandika, "Kwa maana mshahara wa dhambi ni kifo; bali zawadi ya Mungu ni uzima wa milele katika Kristo Yesu Bwana wetu." Warumi 6:23

Kwa Nini Mchanganyiko?

Msingi wa mkanganyiko mwingi kuhusu maisha baada ya kifo ulitokana na Bustani ya Edeni. Mungu alimwambia Adamu, "Usile tunda la mti wa maarifa ya mema na mabaya, kwa maana siku utakayokula utaishi." (Mwanzo 2:17). Baadaye Shetani, akizungumza kupitia nyoka, alimuuliza Hawa kuhusu hili, akisema, "Je, Mungu alisema, 'Hamtakula matunda ya kila mti bustanini'?" Hawa alithibitisha kile Mungu alichosema, ikiwa ni pamoja na kauli yake kwamba kifo kitakuwa adhabu kwa kutotii. Mwanzo 3:1-3

Kisha Shetani, akimjibu Hawa, akasema, "Hakika hamtakufa," (Mwanzo 3:4). Hii ilikuwa ni kukanusha waziwazi kile Muumba alichosema. Kimsingi, Shetani alimshtaki Mungu kwa kusema uongo aliposema kwamba kifo kingekuwa adhabu ya kutotii. Huenda Shetani aliamini kwamba kwa namna fulani angeweza kuzuia kusudi la kimungu la kumpa mwanadamu adhabu ya kifo. Ikiwa ndivyo, punde si punde aligundua kuwa juhudi za kufanya hivyo zilikuwa bure, kwa maana wanadamu walianza kufa.

Hata hivyo, Shetani hakukubali kwamba alikosea. Badala yake, alianza, kupitia wawakilishi wa kibinadamu, kueneza uongo kwamba kifo si kile kinachoonekana kuwa, kwamba hakuna kifo. Kwa kadiri ambavyo angeweza kuwashawishi watu kuamini hili, angekuwa anathibitisha kwamba alisema ukweli alipomwambia Hawa, "Hakika hutakufa"; utaonekana tu kufa, na unapoonekana kufa utakuwa hai zaidi kuliko wakati mwingine wowote.

Yesu alisema kumhusu Shetani, "Yeye ni mwongo, na baba wa uongo." (Yohana 8:44). Kwa maneno mengine, Shetani alizaa uongo wa kwanza, na ulikuwa uongo wenye madhara makubwa na ulioenea zaidi kuwahi kusemwa. Uongo huu, ulioanza katika Bustani ya Edeni, umeharibu Ukweli kuhusu kifo katika akili za watu wa mataifa na dini zote; huku Ukweli, kama ulivyotamkwa na Mungu katika kauli, "Kwa hakika utakufa," ukiwa umeaminiwa na wachache tu.

Uongo wa "Kiumbe Mwenye Kujitegemea"

Imekuwa wazi kwa wote kwamba mwili wa binadamu hufa na kurudi kwenye vituo vya asili. Shetani alijua kwamba hakukuwa na uwezekano wowote wa kuwadanganya watu kuhusu hili. Kwa hiyo, alianza kueneza dhana kwamba kuna kitu ndani ya mwili wa binadamu ambacho ni tofauti na mwili, kiumbe ambacho huondoka mwilini unapokufa na kuendelea kuishi. Katika duru za Kikristo zinazodaiwa, kitu hiki kisichoweza kufafanuliwa huitwa "roho isiyoweza kufa."

Wamisri wa kale walishikilia mtazamo huu. Baadaye ulichukuliwa na wanafalsafa wa Kigiriki na Kirumi. Baada ya mitume kufariki dunia, uliingizwa katika kanisa la Kikristo na wanafalsafa wasio Wakristo. Ingawa umeelezewa kwa njia mbalimbali, nadharia hii kwamba kuna kitu ndani ya mwanadamu kisichoweza kufa, na hivyo basi hakuna kifo, imekuwa imani ya kawaida ya wafuasi wengi wa dini, Wakristo na wasio Wakristo vilevile.

Biblia inaonyesha kwamba wazo hili lilienea miongoni mwa wengi hata katika siku za Mfalme Suleimani, na tunamkuta akipambana na kosa hili

kwa Ukweli. Aliandika, "Kile kinachowapata wanadamu kinawapata na wanyama; ndiyo, jambo moja linawapata: kama mmoja anavyokufa, ndivyo na yule anavyokufa; naam, wote wana pumzi moja; hivyo mwanadamu hana ubora juu ya mnyama: maana yote ni ubatili. Wote huenda mahali pamoja; wote watoka vumbini, na wote hurudi vumbini tena. Nani ajua [nani awezaye kuthibitisha] roho ya mwanadamu inayopaa juu, na roho ya mnyama inayoshuka chini kwenda nchi?" Mhubiri 3:19-21

Sulaymani anaweka wazi kabisa Ukweli wa Mungu, akithibitisha kwamba katika kifo mwanadamu na mnyama ni sawa, kwamba wote wana pumzi moja, au "*roho*" kama neno lile lile la Kiebrania lilivyotafsiriwa katika Mhubiri 3:21. Baada ya kuwasilisha Ukweli huu, anauliza, "Nani ajuaye [anayeweza kuthibitisha kinyume chake]?" Ni wazi alijua kwamba mataifa ya washenzi yaliyowazunguka yalishikilia uongo wa Shetani kwamba hakuna kifo, kwamba ingawa mwili hufa, kuna "*roho*" ambayo huenda "juu" na kuendelea kuishi. Hata hivyo, Solomoni anaonyesha, hili si kweli. Anasema, badala yake, kwamba katika kifo, mwanadamu na wanyama ni sawa. Ubora wa mwanadamu uko katika ukweli kwamba Mungu ameahidi kuwafufua wanadamu waliokufa ili waishi tena, lakini hajaahidi kufanya hivi kwa wanyama wa chini.

"Roho isiyokufa" si ya Kimaandiko

Msemo, "roho isiyoweza kufa," haupo mahali popote katika Biblia, wala Maandiko hata hayafundishi kwa mbali kwamba kiumbe tofauti huishi ndani ya mwili wa binadamu na huutoroka ili kuishi mahali pengine mwili unapokufa. Matumizi ya kwanza ya neno

"roho" katika Biblia ni katika Mwanzo 2:7. Katika aya hii tunaambiwa kwamba Mungu alimuumba mwanadamu kwa "mavumbi ya udongo na akampumua puani mwake pumzi ya uhai; naye mwanadamu akawa nafsi hai."

Zingatia kwamba mstari unasema kuwa mwanadamu "alikuwa" nafsi hai, si kwamba "ana" nafsi. "Nafsi hai" ni kiumbe hai tu, au kiumbe hai, ambacho, kama maandishi haya yanavyoonyesha, hutokana na muungano wa pumzi ya uhai na kiumbe hai, au mwili. Mwili si nafsi. Pumzi ya uhai si nafsi. Ni pale ambapo, kupitia nguvu ya kimungu, pumzi huipa mwili uhai ndipo mchanganyiko wa vitu hivi viwili hutengeneza "nafsi hai."

Suleimani alisema kwamba mwanadamu na mnyama wote wana pumzi moja, na alikuwa sahihi. Kuhusu wanadamu na wanyama wa chini walioangamizwa kwa Mafuriko tunasoma, "Nafsi yote iliyotembea juu ya nchi ilikufa, ikawa ndege, na ng'ombe, na mnyama, na kila kiumbe kilichotambaa juu ya nchi, na kila mtu; Kila aliye na pumzi ya uhai katika pua zake, wote waliokuwa kavu, walikufa." Mwanzo 7:21,22

Kwa sababu viumbe wa wanyama huishi kwa njia ya "pumzi ile ile ya uhai" inayomwezesha mwanadamu kuishi, wanyama pia ni "roho zilizo hai." Ukweli huu muhimu umefichwa kwa msomaji wa kawaida wa Biblia kupitia kutokuelewana kwa tafsiri. Kwa mfano, Mwanzo 1:24 inasema, "Mungu akasema, Nchi itotoe kiumbe hai kwa jinsi yake, na ng'ombe, na kinyama kinachotambaa, na mnyama wa nchi kwa jinsi yake; ikawa ndivyo." Katika maandishi haya, usemi "kiumbe hai" ni tafsiri ya maneno yale yale ya Kiebrania kama yale yaliyotafsiriwa "roho hai" katika

Mwanzo 2:7, ambapo rejea ni kwa Adamu—maneno "kiumbe" na "roho" yote mawili yakiwa ni tafsiri ya neno la Kiebrania "nephesh." Kwa sababu watafsiri walijaribu kuweka tofauti kati ya mwanadamu na wanyama, ambayo Maandiko hayaiidhinishi, walitumia neno "kiumbe" wakati marejeleo yalikuwa kwa wanyama wa chini, na "roho" wakati maandishi yalipokuwa yakimrejelea mwanadamu. Si ajabu Suleimani aliandika, "Kama mmoja anavyokufa, ndivyo na mwengine anavyokufa."

Wazo sahihi limeelezwa waziwazi na Suleimani, ambaye, alipokuwa akielezea kinachotokea mtu anapokufa, aliandika, "Mavumbi yarudi duniani kama yalivyokuwa, na roho irudi kwa Mungu aliyeiunda." (Mhubiri 12:7). Ukweli huu rahisi uliobainishwa katika maandishi haya unachanganywa katika akili za wengi na uelewa mbaya wa kima, wa neno "*roho*." Unatafsiri neno la Kiebrania "*ruach*", ambalo lina maana rahisi ya "pumzi," au, kama katika mfano huu, nguvu isiyoonekana ya uhai.

Maandiko haya hata hayapendekezi kwa mbali kwamba mtu anapokufa kuna kiumbe chenye ufahamu kinachotoroka kutoka kwa mwili wake na kupandishwa mbinguni kwa Mungu. Neno "*kurudi*" lililotumika katika maandishi yaliyo hapo juu linakataza uwezekano wa tafsiri ya aina hiyo. Mwili hurudi kwenye vumbi kwa sababu ulitoka kwenye vumbi. Kama "*roho*" ingekuwa kiumbe tofauti kilichorudi kwa Mungu, ingemaanisha kwamba hapo awali kilikaa na Mungu na kiliruhusiwa kuja duniani kwa muda ili kuishi katika mwili wa binadamu. Je, hitimisho kama hilo si la kipuuzi kabisa!

Je, ufafanuzi wa kifo wa Suleimani unaendana kiasi gani na ukweli uliowekwa katika Biblia kuhusu nafsi hai ya mwanadamu au kiumbe? Wakati mwili na pumzi zinaporudi kwenye vyanzo vyao vya asili, nafsi hai, au kiumbe, haipo tena. Imekufa, na kifo ni adhabu ya dhambi. Ezekieli 18:4 inatangaza kwa maneno rahisi, "Nafsi itakayotenda dhambi, ndiyo itakayokufa."

Kifo Kinachoitwa "Usingizi"

Kwa sababu Mungu ameahidi kuwafufua wafu, Biblia huwataja wale waliokufa kama wamelala. Ukweli huu muhimu wa Biblia unaangaziwa na Yesu aliporejelea kifo cha Lazaro, ndugu wa Marta na Maria. Aliwaambia wanafunzi wake, "Rafiki yetu Lazaro amelala." Wanafunzi walidhani Yesu alikuwa anamaanisha usingizi wa kawaida, hivyo akawaambia waziwazi, "Lazaro amekufa." Yohana 11:11-14

Hapa Yesu aliweka wazi moja ya mafundisho ya msingi ya Neno la Mungu. Lazaro alikuwa amekufa, lakini pia alikuwa "amekesha." Mungu alipomwambia Adamu kwamba kutotii kungesababisha kifo "Hakika utakufa" alikuwa anarejelea kutoweka kwa maisha. Kutoweka huku kwa maisha kungekuwa kwa kudumu isipokuwa kwa sababu kwamba Mungu bado aliwaupenda viumbe wake wa kibinadamu na akawapatia ukombozi kupitia zawadi ya Mwanawe mpendwa awe Mkombozi na Mwokozi wa wanadamu kutoka kwa kifo. Yohana 3:16,17; 1 Timotheo 2:3-6

Yesu alitoa "nyama" yake, ubinadamu wake, kama "dhamana [Kigiriki: bei sawa] kwa wote," "kwa ajili ya uzima wa ulimwengu." (Yohana 6:51). Kutotii kwa

Adamu, mwanadamu mkamilifu, kulileta dhambi na kifo kwa wazao wake wote. Haki ya Mungu ilihitaji "maisha kwa maisha," kifo cha mwanadamu mkamilifu Yesu—ili kufidia kutoitii na adhabu ya kifo iliyowekwa juu ya Adamu. Kifo cha Yesu kilitoa "diani," au bei sawa, kwa Adamu. Kwa hiyo, ni Yesu ambaye "kwa neema ya Mungu alipaswa kuonja kifo kwa ajili ya kila mtu." (Kutoka 21:23; Warumi 5:12-19; Waebrania 2:9). Hivyo basi, mipango ilifanywa ili kulipia adhabu, hukumu ya kifo, iliyotolewa dhidi ya Adamu na uzao wake. Ingawa wote wameendelea kufa, kwa sababu ya ukombozi uliotolewa kupitia Kristo Yesu, kutakuwa na ufufuo wa wafu. Kwa hiyo, Biblia hutumia neno "usingizi" kuelezea kutokuwepo kwao kwa maisha katika kipindi hicho.

Wale walioko usingizini hawajui chochote kuhusu ulimwengu wa nje, na ndivyo ilivyo kwa wale waliokufa. Hawoni chochote, hawasii chochote, hawajui chochote. Biblia inasema, "Wenye uhai wanajua ya kuwa watakufa, bali wafu hawatajui neno lolote." (Mhubiri 9:5). Wale walioko usingizini kati ya wafu wanaweza kuamshwa; hivyo wale walio "ko usingizini" katika kifo wanaweza, na wataamshwa. Kama Yesu alivyosema kumhusu Lazaro, "Ninaenda kumwamsha usingizini." (Yohana 11:11). Wote waliolala katika kifo, kwa nguvu za kimungu, wataamshwa asubuhi ya siku mpya ya dunia. Ndiyo maana tunasoma, "Kilio hakiweza kudumu siku mzima, lakini furaha huja asubuhi." Zaburi 30:5

Martha Anafarijika

Yesu na familia ndogo ya Bethani—Marya, Marta, na Lazaro—walikuwa marafiki wa karibu. Lazaro alipougua, Yesu na wanafunzi wake walikuwa mbali

kidogo na Bethani. Wale dada walimtumia Yesu ujumbe kuhusu ugonjwa wa Lazaro, lakini hakwenda kwao mara moja. Alisubiri kwa siku mbili. Kisha Yesu akatangaza kwamba Lazaro alikuwa amekufa na alikuwa amelala, na kwamba alikuwa anakwenda "kumwamsha usingizini." Yohana 11:1-15

Martha alitoka kumkabili Yesu alipokuwa anakaribia nyumba yao. Akimkemea kwa upole, alisema, "Bwana, kama ungekuwepo, kaka yangu hangekufa." (Yohana 11:21). Martha alikuwa amevunjika moyo, na hii ilikuwa fursa nzuri sana kwa Yesu kumfariji, jambo ambalo alilifanya. Ni maneno gani ya faraja ya kutia moyo ambayo Bwana alimwambia Martha katika wakati wake wa uhitaji mkuu? Je, Yesu alimwambia, kama ambavyo mara nyingi hujendwa katika hali kama hizi, "Martha, ndugu yako hakufa kweli, ameacha tu mwili wake"? Je, alisema kwamba Lazaro halisi alikuwa hai kuliko wakati mwingine wowote? Je, Yesu alimwambia Martha kwamba huenda "roho" ya Lazaro ilikuwa inazunguka karibu? Je, alisema, "Martha, hakuna kifo"?

Yesu hakusema chochote kati ya hayo. Hapo awali alikuwa amewaambia wanafunzi wake, "Lazaro amekufa," na sasa hangepinga ukweli huu kwa kumwambia Marta kwamba kaka yake alikuwa hai kuliko wakati mwingine wowote. Alichosema ili kumtuliza Marta kilikuwa kinakubaliana na ushuhuda wa Neno la Mungu lote. Akijua kwamba Lazaro alikuwa amekufa kweli, alimwambia Marta, "Kaka yako atafufuka." Yohana 11:23

Martha hakujua hakika maneno haya yalimaanisha nini. Alijua kwamba Yesu alikuwa amewafufua wengine kutoka usingizi wa kifo, na alikuwa

amwambia Yesu, "Chochote utakachoomba kwa Mungu, Mungu atakupa," lakini hakukuwa na uhakika kwamba wakati huo Yesu angeomba kwa Mungu kumfufua kaka yake kutoka usingizi wa kifo. Akajibu, "Najua atafufuka tena katika ufufuo siku ya mwisho." Yohana 11:22,24

Martha alijua waziwazi kwamba kungekuwa na ufufuo wa jumla wa wafu wote, na kwamba wakati huo Lazaro angeamshwa kutoka usingizi wa kifo. Alikuwa amefahamu ahadi zilizorekodiwa katika Agano la Kale, na alikuwa amezingatia kwa heshima na imani mafundisho ya Yesu, hivyo alijua kwamba kulikuwa na tumaini la utukufu la ufufuo kwa wanadamu wote. Martha pia alielewa kwamba ufufuo wa jumla ungefanyika katika "siku ya mwisho." Siku ya mwisho si "siku ya hukumu," kama wengi walivyodhani. Neno "siku" katika mfano huu linahusu kipindi, wakati katika mpango mkuu wa Mungu wa ukombozi na wokovu wa wanadamu kutoka kwa dhambi na kifo.

Kuna vipindi mbalimbali vya wakati, au enzi, katika mpango wa wokovu wa Mungu, kabla na baada ya Kuja Kwake Kwanza kwa Kristo. Hizi zimekuwa enzi za maandalizi ambamo Mungu amechagua na kuandaa wale ambao watashirikiana na Yesu katika kipindi cha mwisho cha mpango wa kimungu, enzi ya ufalme wa haki wa Mungu, chini ya utawala wa Kristo. (Yeremia 23:5; Mathayo 6:10). Ndipo mpango wa Mungu utakapofikia ukamilisho wake katika kuamshwa kwa wafu na urejesho wa ukamilifu wa maisha kwa wote watakaamini na kutii sheria za ufalme wa Kristo wakati huo.

Martha alijua kuhusu enzi hii ya mwisho, au siku ya mwisho, katika mpango wa Mungu, na kwamba

ndugu yake, na wote waliokufa, wangeamshwa kutoka usingizi wa kifo. Hata hivyo, Martha hakujua kama hiki ndicho Yesu alichomaanisha aliposema, "Ndugu yako ataishi tena," wala Yesu hakumwelezea moja kwa moja nia yake ya papo hapo. Badala yake, akajibu, "Mimi ndiye ufufuo, na uzima; yeye anayemwamini mimi, kama angekufa, hataishi; na kila aliye hai na kumwamini mimi, hatafa kamwe." (Yohana 11:25,26). Kwa kujitambulisha kama "ufufuo, na uzima," Yesu alionyesha kwamba yeye ndiye angewafufua wafu wote katika siku ya mwisho. Kisha, wakati wa ufalme, atawapa uzima wa milele wote watakaotii kanuni za Mungu, na ambao wakati huo watakuwa wamemwamini kwa moyo wote.

Baada ya kumtuliza Marta kuhusu kuamshwa kwa wanadamu katika ufufuo, Yesu akamuuliza, "Je, unaamini hili?" Marta akajibu, "Ndio, Bwana: naamini kwamba wewe ndiwe Kristo, Mwana wa Mungu." (Yohana 11:26, 27). Marta alielewa, na kwa usahihi, kwamba Kristo, au Masihi aliyeahidiwa, atatumwa duniani kuokoa wanadamu kutoka kwa kifo, na kwamba hili lingetimia kupitia kuamka kwa wote wale w , waliolala katika kifo. Aliamini kwamba ndani ya Yesu kulikuwa "ufufuo na uzima."

Lazaro Aameamka

Baada ya Marta kukiri imani yake kwa Yesu kama Masihi na katika uwezo wake wa kumrudishia mwendwa wake uhai, alirudi nyumbani kwake na kumwomba Mariamu aende naye kumkutana na Yesu, naye akatenda hivyo. Moyo wa Yesu uliguswa na mandhari hii ya huzuni na hasara kubwa, na, pamoja na wengine, naye alilia. Kisha aliomba

aonyeshwe kaburi ambako Lazaro alikuwa amezikwa. Yohana 11:28-35

Akisimama kando ya kaburi, Yesu akaagiza jiwe lililokuwa mbele ya mlango liondolewe. Ndipo Marta akapinga. Hapo awali alikuwa amekiri imani kwamba Yesu angeweza kumrudishia kaka yake uhai, lakini sasa alishangaa, na akamwambia Yesu, "Bwana, kufikia sasa ananuka kwa maana amekuwa amekufa kwa siku nne." (Yohana 11:39). Kwake Yesu hili halikuwa na umuhimu. Alikuwa karibu kuonyesha kwa njia ya Lazaro kile ambacho hatimaye kingetimizwa kwa nguvu za kimungu kwa wote waliokufa, na pale ambapo nguvu za kimungu hufanya kazi, haijalishi kama mtu amekufa kwa siku nne au kwa maelfu ya miaka; uhai unaweza kurejeshwa. Yeye ambaye kama chombo cha Mungu aliyeumba uhai hapo mwanzo, ana uwezo wa kutosha kurejesha uhai.

Akisimama mbele ya kaburi lililofunguliwa, na baada ya sala inayofaa, Yesu akapaza sauti, "Lazaro, njoo nje." (Yohana 11:43). Inavutia kutambua kile ambacho simulizi hili hakisemi. Hakisemi kumhusu Lazaro kwamba alikuwa ameenda mbinguni na kurudi. Lazaro hakuwa ameenda mbinguni. Hakisemi kwamba alikuwa ameenda kwenye shimo la mateso ya milele ya kuzimu na akatolewa katika mateso hayo. Hakuna shimo la mateso ya milele.

Maandiko yanasema kwamba Yesu alipopaza sauti, "Lazaro, njoo nje ... yule aliyekuwa amekufa alitoka." Lazaro, "yule aliyekuwa amekufa," alikuwa ameamshwa kutoka usingizi wa kifo. Akiwa ameachiliwa kutoka kwa nguo zake za kaburi, Lazaro aliungana na familia yake na marafiki zake tena kama alivyokuwa akifanya hapo awali. Akiwa

amerejeshwa hai, hakuwa mzimu wala roho. Alikuwa Lazaro yuleyule wa awali. Alifurahi kuwa hai tena, na familia yake ilifurahi kumrudishiwa.

"Msishangae"

Wakati mwingine, alipokuwa akizungumzia ufufuo wa wafu, Yesu alisema, "Msishangae hili, kwa maana saa inakuja, ambayo wote walio katika makaburi wataisikia sauti yake, na watatoka; wale waliofanya mema, kwa ufufuo wa uzima; na wale waliofanya mabaya, kwa ufufuo wa hukumu." (Yohana 5:28,29). Hapa tunahakikishiwa kwamba kama vile Lazaro alivyofufuliwa kutoka kaburini, ndivyo wafu wote watafufuliwa wakati wa ufufuo wa jumla.

Tunaona kwamba Yesu hapa pia anazungumzia makundi mawili makuu katika ufufuo—wale waliotenda mema, na wale waliotenda mabaya au walioshindwa kutenda mema. Wale waliotenda mema wanatajwa katika aya ya 24 kama "waumini" wa enzi hii ya sasa. Hawa hawatakuja katika hukumu ya baadaye, kwa maana wanapita jaribio lao kwa mafanikio katika maisha ya sasa. Kwa kufanya "wema" kwa kuamini na kumfuata kwa uaminifu nyayo za Yesu, wameonekana kuwa wastahiki wa kuitwa kutoka kwa mauti hadi ufufuo wa "uzima" katika ". ." Wale ambao hawajathibitisha kuwa wastahiki hivyo huamshwa kutoka kwa mauti na huingia katika hukumu, kwa maana kuamka kwao kutatokea wakati wa siku ya hukumu ya miaka elfu ya dunia. Matendo 17:31; 2 Petro 3:8; Ufunuo 20:6

Neno la Kigiriki lililotafsiriwa "*hukumu*" katika Yohana 5:29 ni "*krisis*". Wote wasiothibitisha sasa kuwa wamestahili uzima watakabiliwa na mgogoro

watakapofufuliwa kutoka usingizi wa kifo. Bila shaka, wakati huo watakuwa wameelimika kikamilifu kuhusu masuala yanayohusika. Watapewa fursa, kwa kuzingatia uelewa kamili, ya kukubali mpango wa uzima uliotayarishwa kwa ajili yao kupitia Kristo na kutii sheria za ufalme wake wa haki, ambao wakati huo utakuwa ukidhibiti masuala ya wanadamu wote. Ikiwa wata kubali na kutii, watarejeshwa katika ukamilifu wa maisha ya kibinadamu na kuishi milele. Hii itakuwa ufufuo wao kamili. Ikiwa hawata kubali na kutii, watarejeshwa katika kifo. Kuhusu wakati huo Petro alisema wale wasiotii "watakatwa kabisa" kutoka miongoni mwa watu. Matendo 3:23

Waumini wa enzi hii ya sasa, ambao wamethibitika kuwa wastahiki kuishi na kutawala pamoja na Kristo, watatokea katika ufufuo kwa "utukufu na heshima na kutokufa." (Warumi 2:7). Hivyo basi, kutokufa kunaonekana kuwa si sifa ya asili ya mwanadamu, bali ni thawabu ya utukufu inayotolewa kwa wale walio tayari kuteseka na kufa pamoja na Yesu ili waishi naye. Kama warithi-wenza pamoja na Yesu katika ufalme wake, hawa pia watakuwa majaji-wenza naye wakati wa hukumu hiyo. 1 Wakorintho 6:2; Ufunuo 3:21; 5:10

Hii itakuwa ni utimilifu wenye furaha wa mpango wa Mungu! Utawala wa dhambi na kifo ulioletwa na kosa la Adamu katika Edeni hautadumu milele. Wote waliokufa katika kipindi hiki kirefu cha kilio watahuishwa na kupewa fursa ya mtu binafsi ya kutii sheria za Mungu na kuishi milele duniani.

Hii ni tumaini la utukufu kwa wanadamu, na nabii wa Mungu Daudi analieleza kwa ishara na kwa uzuri. Tunanukuu: "Waseme mataifa, 'Bwana anatawala.'

Dunia imewekwa imara; haiwezi kutikiswa; atawahukumu watu kwa haki. Na mbingu zifurahi, na dunia ishangilie; na bahari ingurume, na vyote vilivyo ndani yake. Na mashamba yashangilie, na yote yaliyo ndani yake; miti yote ya msituni na iimbie furaha. ... Anakuja kuhukumu dunia. Atahukumu dunia kwa haki na watu kwa uaminifu wake." (Zaburi 96:10-13). Hakika, kuna uzima baada ya kifo, kwa sababu kwa nguvu ya kimungu wafu watafufuliwa. Hii ndiyo tumaini kuu linalotolewa kwetu katika Neno la Mungu.

Masomo ya Biblia

Somo la Mei 3

Rehema ya Yona Isiyofaa

***Aya Muhimu: "Ndipo Bwana akasema, 'Uliihurumia mmea huu, ingawa hukuitunza wala hukuitia uhai; ukaota usiku mmoja na kufa usiku mmoja. Na je, mimi siwezi kuuhurumia Nineve, mji ule mkuu, wenye watu wapatao kumi na mbili elfu, ambao hawajui mkono wao wala mguu wao?'
Yona 4:10,11***

***Maandiko Yaliyochaguliwa:
Yona 3:1-5; 4:1-11***

Ninewe ilikuwa mji mkuu wa himaya ya Ashuri, mojawapo ya maadui wa Israeli. (2 Wafalme 19:36). Mungu alikuwa amemwamuru nabii Yona kutangazia watu wa Ninewe kwamba kwa sababu ya uovu wao angewaharibu katika siku arobaini. Baada ya kusikia tangazo la Yona, mfalme alitoa amri kwamba "mwanadamu wala mnyama" wasile wala wasinywe maji, na kwamba wote wamlilie Mungu kwa sauti kuu. Kisha "waligeuka kutoka katika njia zao mbaya; na Mungu akajuta wala hakuwaletea uharibifu alioumatisha." Yona 1:2; 3:1-10

Hata hivyo, "mambo hayo yalimkasirisha Yona sana, naye akawa na hasira kuu." Yona akamwambia Mungu, "Nilijua kuwa wewe ni Mungu mwenye neema na huruma, mvumilivu, mwenye wema mkuu, na anayejisikitisha kutompeleka maafa. Basi sasa, Ee Bwana, niondolee roho yangu, maana ni afadhali

kwangu kufa kuliko kuishi." Ndipo Bwana akajibu, "Je, ni sawa kwako kuchukia?" Yona 4:1-4

Labda Yona alikuwa akifikiria ukatili ambao Waashuri walikuwa wamewatendea watu wake kwa vizazi kadhaa. Huenda alikuwa na hamu ya kuona hukumu ikitekelezwa na taifa hili likangamizwa. (Isaya sura ya 36). Akiwa amesikitika sana, nabii aliondoka mji. Aliketi kwenye kilima kilichokuwa karibu, chini ya kivuli cha kibanda alichokuwa amejitengenezea, ili "kuona kitakachomtokea mji." Yona 4:5

Kisha "Mungu akamwandalia mtango ... ili umpe kivuli" juu ya Yona, naye nabii "akafurahi sana." Hata hivyo, asubuhi iliyofuata mdudu, ambao Mungu naye alikuwa ameutayarisha, ukaangamiza mtango huo. Jua lilipochomoza, likamgonga "kichwani Yona, naye ... akatamani afe." Yona 4:6-8

Mungu akamwambia Yona, "Je, ni jambo baya kwako kufanya wema kwa ajili ya mtini huyu?" "Wewe umeuhurumia mtini, ambao hukutia jasho wala hukulilea, uliokuwa mtini wa usiku mmoja; na je, mimi nisihurumie Niniwe?" (Yona 4:9-11). Usemi "mwana wa usiku" ulitumika kumaanisha kitu chenye asili ya "kupita". Bwana alikuwa akionyesha tofauti kubwa kati ya wasiwasi na huruma ya Yona kwa mmea, dhidi ya watu wa Ninawi.

Nia ya Yona ya kulipiza kisasi kwa Waashuri, kwa makosa waliyoyafanya hapo awali, ilikuwa imempofusha macho yake kutokana na ukweli kwamba sasa walikuwa wamegeuka mbele za Mungu. Mungu aliyaona matendo ya Wanaiviti, kwamba "waligeuka kutoka katika njia zao mbaya," wakibadilisha maisha yao na mwenendo wao.

Ndicho kilichosababisha Bwana kuacha ghadhabu yake.

Yesu alithibitisha ukweli wa simulizi hili katika kitabu cha Yona na jinsi Wanineve walivyotubu kwa kweli k . (Luka 11:29-32). Aya za 31 na 32 za kifungu hiki zinathibitisha kwamba wafu wote, wakiwemo Waneve, watafufuliwa wakati wa ufalme ujao duniani. Wakati huo, hukumu ya wale waliomkosa na kumtesa Yesu wakati wa Kuja Kwake Kwanza, haitakuwa nzuri kama hukumu itakayotolewa kwa wale ambao hawakuwahi kumuona wala kusikia mahubiri na miujiza ya Yesu. Funzo kwetu: kuna uwajibikaji kwa maarifa tuliyopokea. Luka 12:48

Onyo Dhidi ya Uvivu

***Aya Muhimu: "Nimewaonyesha yote, jinsi kwamba kwa kujitahidi hivi mpatakufa hivyo kuwasaidia dhaifu, na kukumbuka maneno ya Bwana Yesu, jinsi alivyosema, Ni heri zaidi kutoa kuliko kupokea."
Matendo 20:35***

***Maandiko yaliyochaguliwa:
Matendo 20:33-35; 2 Wathesalonike 3:6-12***

Mtume Paulo alikuwa amewasili Mileto, bandari, karibu na mwisho wa safari yake ya tatu ya kimisionari. Alipokuwa akisubiri meli iondoke, aliwatumia wazee ujumbe katika mji wa Efeso uliokuwa karibu, akiwauliza kama wangeweza kuja kukutana naye. Ingekuwa mara ya mwisho kwa Paulo kuwaona.

Wakati wazee walipowasili, Paulo aliwakumbusha "aina ya maisha niliyoishi katikati yenu, nikimtumikia Bwana kwa unyenyekevu wote, na kwa machozi, na katikati ya majaribu." Alisema, "Sikuwahi kujiepusha ... kuwafundisha hadharani na nyumbani kwenu na kuwahimiza Wayahudi na Wagiriki wote kuhusu haja ya kumgeukia Mungu na kumwamini Yesu Bwana wetu." Matendo 20:18-21

Paulo aliwahimiza wazee, "Wajihadhari ninyi wenyewe na kundi lote" na "mwenye kuwa wachungaji wa Kanisa la Mungu." (Matendo 20:28). Hapa Paulo anaonyesha jinsi wazee walivyokuwa na jukumu maradufu, kwa ajili yao wenyewe na kwa ajili ya ndugu, ambao Bwana aliwaweka chini ya

uangalizi wao. "Wekeni macho," yaani, kuwa waangalifu na kuchunguza si tu mnachofanya, bali pia kuchunguza nia zenu.

Kisha Paulo aliwakumbusha, "Hakuna mtu niliyemtamani fedha yake, au dhahabu yake, au nguo zake. Ninyi wenyewe mnajua kwamba mikono hii yangu imenitunza mimi mwenyewe na wale waliokuwa nami." (Matendo 20:33,34). Paulo alikuwa "mtengenezaji wa hema" kwa kazi yake na alishuhudia kwamba alifanya kazi "mchana na usiku, kwa sababu hatungekuwa mzigo kwa yeyote wenu," ili kujikimu mahitaji ya maisha, huku akihubiri na kufundisha Injili kwa wengine. Matendo 18:3, 1 Wathessalonike 2:9; 2 Wathessalonike 3:8; 1 Wakorintho 4:12

Akitanuku Aya Yetu Kuu kutoka tafsiri tofauti, Paulo alihitimisha, "Katika mambo yote nimewaweka kuwa mfano, nikiwaonyesha kwamba, kwa kufanya kazi kama ninavyofanya mimi, mpaswa kuwasaidia wanyonge, na kuzingatia maneno ya Bwana Yesu, jinsi Yeye Mwenyewe alivyosema, Ni heri zaidi kutoa kuliko kupokea." Kuna fursa nyingi sana kwa kila mmoja wetu kuwa wakarimu kwa wengine, hata kama hatuna pesa za kutoa. Iwapo mtu amekata tamaa, wakati mwingine maneno ya huruma, himizo, au hata mtazamo mmoja tu wa upendo, huwa na thamani zaidi kuliko kiasi kidogo cha dhahabu.

Kuwa "mtoaji" kunamaanisha kufikiria zaidi kuhusu wengine na mahitaji yao, na kujifikiria mwenyewe kidogo. Kuwa "mtundu" ni kinyume cha kuwa mtoaji, na ni aina ya ubinafsi, ambao unaweza kupelekea udhaifu wa kiroho. (1 Timotheo 5:13). Paulo alizungumza kwa ujasiri dhidi ya ndugu wanaoishi kwa uvivu, akisema, "kama mtu asiyetaka kufanya

kazi, asile," na kuwaonya "wafanye kazi kwa utulivu, na wale mkate wao wenyewe." 2 Wathesalonike 3:7-12

Kipengele muhimu cha maisha ya Kikristo yenye furaha ni kukuza sanaa ya kutoa, "kwa moyo wake," kwa wengine. "Kwa maana Mungu huupenda moyo wa mtoaji." (Kutoka 25:2; 2 Wakorintho 9:7). Tukifanya hivyo, tunakuwa kama Mungu zaidi, kwa sababu Mungu ndiye mtoaji mkuu zaidi. "Naye alitoa Mwanawe mmoja tu, ili kila amwaminiye asipotee, bali awe na uzima wa milele ... ili ulimwengu upate wokovu kwa yeye." Yakobo 1:17; Yohana 3:16,17

Ukarimu wa Kikristo

Aya Muhimu: "Unapovuna shambani, ukaacha funzi, usirudi kulichukua. Liachilie mgeni, yatima, na mjane, ili Bwana, Mungu wako, akubariki katika kazi yote ya mikono yako."
Kumbukumbu la Torati 24:19

Maandiko yaliyochaguliwa:
Kumbukumbu la Torati 24:14-22

Kitabu cha Kumbukumbu la Torati kinaandika ujumbe wa mwisho ambao Musa aliwapa Waisraeli muda mfupi kabla ya kifo chake. Lengo la ujumbe huu lilikuwa kuwaonya wakumbuke na kutekeleza maagizo ambayo Mungu aliyawapa taifa lao hapo awali. Moja ya maagizo haya imeandikwa katika Aya Yetu Muhimu. Ufafanuzi wa hitaji hili upatikana katika aya iliyotangulia. "Kumbuka kutenda hili kwa kuwa ulikuwa mtumwa nchini Misri, na Bwana, Mungu wako, alikuacha huru kutoka huko. Ndiyo maana nakuamuru kufanya hivi." Kumbukumbu la Torati 24:18

Waisraeli hawakuwa wanapaswa kuwapuuza wale wasio na msaada na wenye uhitaji. Badala yake, walipaswa kwa makusudi kuwaruhusu kuvuna masalio, kwa matumizi yao wenyewe, yale yaliyobaki mashambani. Sababu ya agizo hili ilikuwa ni kwa sababu wao pia walikuwa wanyonge na wenye uhitaji walipokuwa watumwa Misri. Funzo ni kuwafikiria wengine. Hili ni jambo la kimungu, kwa sababu Mungu mwenyewe ametumia kanuni hii, kwani katika mpango wake amewafikiria maskini na wanadamu wasiojiweza.

Wakati Adamu, mwanadamu mkamilifu, alipokosa kumtii maagizo ya Mungu kwa hiari yake katika Bustani ya Edeni, adhabu iliyotolewa ilikuwa kifo, ambacho kwa upande mwingine kilirithiwa na kila kizazi cha wanadamu kilichofuata baada ya hapo. (Mwanzo 2:16,17). Kwa kuwa wanadamu wote walizaliwa katika dhambi na hawakuwa wakamilifu, hakuna mtu aliyeweza "kwa njia yoyote kumkomboa ndugu yake, wala kumpa Mungu fidia kwa ajili yake." Zaburi 49:7; 51:5

Ni maisha ya kibinadamu yasiyo na dhambi na kamilifu pekee yalioweza kuridhisha haki ya Mungu—maisha ya kibinadamu kamilifu, Yesu, kwa uasi wa maisha kamilifu ya kibinadamu ya Adamu. (Kutoka 21:23; Warumi 5:12,19). Mungu aliwakomboa wanadamu wote kwa kumtuma Mwanawe wa pekee duniani kama mwanadamu mkamilifu, ambaye kisha kwa hiari yake alitoa maisha yake "fidia kwa wote," na hivyo kuridhisha haki ya Mungu. Yohana 3:16,17; 1 Timotheo 2:5,6; 1 Petro 3:18

Kama vile Mungu alivyookoa taifa la Israeli kutoka utumwa wa Misri, ndivyo pia alivyookoa wafuasi wa nyayo za Kristo kutoka utumwa wa dhambi na kifo. (Yohana 8:35,36; 1 Wakorintho 15:22). Tunapaswa kukumbuka hili daima; tunapaswa kuonyesha upendo na rehema kwa wale ambao bado hawajasikia Injili au ambao bado hawajaamini ndani yake.

Wakati mwingine tunakutana na watu ambao, ingawa si waumini kabisa, wanapitia majaribu magumu maishani kama vile ugonjwa au kifo cha mpendwa wao. (Warumi 8:22). Tunapaswa kuwatazama kama "mgeni, yatima, au mjane" katika

maagizo haya ambayo Mungu aliwapa Israeli. Watu kama hao huenda hawajapata fursa ya kusikia au kuamini Neno la Mungu, au akili zao zinaweza kuwa zimekufwa kwa hilo.

Tunapaswa kuwa na upendo na huruma kwao. Ikiwezekana, tunapaswa pia kushiriki nao baadhi ya "mbegu" za Ukweli. Hivyo, tunaweza kuwapa msingi wa kimaandiko wa kuwa na imani katika ufufuo wa wote na baraka za ajabu za ufalme ambazo hivi karibuni zitatokea duniani kote. (1 Wakorintho 15:21,22; Ufunuo 21:1-5). Wanaweza kupokea habari njema sasa, au tunaweza kuwa tunapanda mbegu za kweli na tumaini, ambazo zitachipuka katika mioyo yao katika ufalme wa Kristo.

Kuzingatia Sabato Kama Ilivyostahili

Aya Muhimu: "Akawaambia, Sabato ilitengenezwa kwa ajili ya mwanadamu, na si mwanadamu kwa ajili ya sabato: Hivyo, Mwana wa mwanadamu ni Bwana hata wa sabato."

Marko 2:27,28

Maandiko yaliyochaguliwa:

Marko 2:23-28

Amri ya nne ambayo Mungu aliwapa Israeli ilikuwa: "Kumbuka siku ya Sabato, ili uitakase. ... Ndani yake usifanye kazi yoyote." (Kutoka 20:8-11). Mungu alielezea maana ya amri hiyo, akisema: "Ni ishara kati yangu na ninyi kwa vizazi vyenu vyote; mpate kujua kuwa mimi ndiye Bwana anayewatakasaa." Kutoka 31:13,14

Kupitia nabii Isaya, Mungu alitoa maana ya kina ya amri hii, akieleza, "Mkitaja Sabato kuwa raha, na siku takatifu ya Bwana kuwa ya heshima; na mkisitukuza kwa kutokwenda katika njia zenu, wala kutafuta mapenzi yenu, wala kusema maneno ya upuuzi, basi mtafurahia Bwana." Isaya 58:13,14

Lengo la siku hii moja ya mapumziko kila wiki halikuwa tu kwa ajili ya kupumzika kimwili, bali muhimu zaidi ilikusudiwa kuwa, kama ilivyoielezwa kupitia nabii Isaya, siku ya kumtafakari Mungu na kumheshimu kwa furaha. Hakuna amri iliyotolewa na Yesu au Mitume kwa kanisa kuhusu siku ya Sabato. Kama Paulo alivyoandika, "Hamko chini ya sheria, bali chini ya neema." Warumi 6:14,15

Hata hivyo, wakati wa Kuja Kwake Yesu mara ya Kwanza, viongozi wengi wa dini wa Kiyahudi walikuwa wamekuwa wafuasi wa maumbo tu, wakisitiza zaidi amri za neno kwa neno kuliko maana yake ya ndani. Katika somo hili Mafarisayo walikuwa wamewashtaki wanafunzi wa Yesu kwa kukiuka Sabato, kwa sababu walipokuwa wakipita katika shamba la ngano na kwa kuwa walikuwa na njaa, walikuwa wameponda nafaka chache mikononi mwao ili wazile. Luka 6:1,2

Yesu hakukiuka amri ya Sabato wala kuwafundisha Wayahudi wengine kufanya hivyo. Alikuwa Myahudi na alilazimika kuishikilia Sabato. Hata hivyo, alipinga tafsiri potofu zisizo na maana za amri za Mungu. Kwa hiyo, Yesu alieleza katika somo hili kwamba "Sabato ilitengenezwa kwa ajili ya mwanadamu."

Neno "Sabato" linamaanisha pumziko. Mahali pengine, Paulo aliandika, "Sisi tulioamini tunaingia katika pumziko." (Waebrania 4:3). Ni pumziko la imani na kuamini Bwana, na si pumziko halisi la kimwili la Wayahudi. Mtume anaendelea, "Basi, imebaki pumziko kwa watu wa Mungu. Maana yeye aliyeingia katika pumziko lake, naye amepumzika kutoka kwa kazi zake mwenyewe, kama Mungu alivyopumzika kutoka kwa zake. Basi, na tujitahidi kuingia katika pumziko hilo, tusianguke kwa mfano uleule wa kutotwaamini." Waebrania 4:9-11

Mwanzoni, inaonekana kinyume kusema "tufanye kazi" ili "tuingie katika mapumziko." Hata hivyo, kuna ukweli muhimu uliotolewa katika funzo hili. Utulivu huu ni ule ambao tunaingia kwa kufanya juhudi za kila siku kukuza imani kamili kwa Mungu na kumtegemea yeye. Ni utulivu wa kuamini kikamilifu katika ahadi za Mungu, unaotokana na maarifa,

ujasiri, na utiifu. Kwa sababu ya uhusiano wetu na Mungu kupitia Mwanawe, Yesu Kristo Bwana wetu, tutapata nguvu ya kiroho katika utulivu huu.

Mapumziko kama hayo yatakuwa kwa uwiano na imani yetu kwa Mungu na katika ahadi zake zote. Kwa hivyo, kwa wafuasi wa Bwana, kila siku inapaswa kuwa Sabato au siku ya mapumziko, kwa maana ya ziada ya kumtafakari na kumheshimu Bwana kwa furaha katika mawazo, maneno, na matendo yetu yote.

Kuchocheana

***Aya Muhimu: "Tufikiriane ili kuchocheana katika upendo na matendo mema."
Waebrania 10:24***

***Maandiko yaliyochaguliwa:
Waebrania 10:22-25***

Kwa kawaida neno "kuchochea" hutumika kuelezea kuchochea hasira au chuki. Hata hivyo, katika Aya Yetu Muhimu mtume anatumia neno hili kuelezea msukumo wa wema, kichocheo cha ukuaji wa Kikristo katika upendo na matendo mema. Tafsiri nyingine ya kifungu hiki ni "kuchocheana."

Kuhamasishana katika upendo na matendo mema, au kazi, ndilo lengo na kusudi la kweli la wafuasi wa Bwana wanapokutana pamoja. Sote tunahitaji msaada na himizo linalotokana na ushirika na wale wenye imani takatifu kama yetu. Mtume pia anasisitiza kwamba ushirika na ndugu unazidi kuwa muhimu kadiri tunavyoona "siku ikikaribia." Waebrania 10:25

Ili kutiliana moyo ipasavyo katika upendo na matendo mema, mtume anaonyesha kwamba kwanza tunapaswa "kuzingatia hali za wenzetu." Hii ina maana tunahitaji kukuza huruma moyoni kwa wengine, tukizingatia majaribu yao, matatizo yao, na udhaifu wao. Kuna uwiano mzuri wa kiroho unaoelezwa katika maagizo haya ya "kutiliana moyo" katika upendo na matendo mema. Upendo wala shauku ya matendo mema havitengemeani. Upendo wa kweli wa Kikristo hauwezi kuwepo

isipokuwa uonyeshwe katika matendo mema. Vivyo hivyo, hakuna matendo yanayoweza kuchukuliwa kuwa mema machoni pa Bwana, isipokuwa yamekua au ni udhihirisho wa upendo wa kweli wa Kikristo.

Matendo mema yameelezewa mahali pengine na Mtume Paulo kama "kazi ya upendo." (1 Wathesalonike 1:3). Hii inaonyesha kwamba upendo wa kweli "hufanya kazi," au hufanya matendo. Upendo wa aina hiyo si hisia tu nzuri, bila matendo yoyote ya upendo, kwa kudhani kuwa kumpendeza Mungu kunatosha. Upendo unaopaswa kujaza na kutawala maisha yetu ya Kikristo ni upendo wa Mungu, upendo ulioonyeshwa na Baba yetu wa Mbinguni katika mtazamo wake kwa wanadamu walioanguka. Mungu aliupenda sana uzao wetu wa wanadamu ulioanguka kiasi kwamba alitoa kile kilichomgharimu zaidi ya kitu kingine chochote alichoweza kutoa, Mwanawe mmoja wa pekee na mpendwa, Yesu. (Yohana 3:16). Katika Yesu, tuna mfano wa mchanganyiko kamili wa upendo wa kweli na matendo mema. Bila shaka, hatuwezi kufanya matendo yote ambayo Mwokozi wetu alifanya, lakini tunaweza kujitahidi kukuza roho itakayotuhimiza kufanya yote tunayoweza.

Neno la Kigiriki "*koinonia*", lililotafsiriwa katika Agano Jipya kama "*ushirika*" linamaanisha "*ushirika*". (Wagalatia 2:9; Wafilipi 1:5; 1 Yohana 1:6,7). Ushirika wa Kikristo ni zaidi ya kukutana pamoja tu kujadili imani za pamoja. Hamu ya kukutana na wengine inapaswa kuchochewa na utambuzi wa kuwa tumeitwa na Mungu kuwa washirika naye katika mpango wake mkuu wa kuangaza na kuokoa

ulimwengu wa wanadamu ulio laana kutokana na dhambi. 2 Wakorintho 5:17-21; 6:1

Paulo anaangazia kazi ambayo tumealikwa kushiriki, akieleza, "Mungu alikuwa katika Kristo, akiupatanisha ulimwengu na nafsi yake ... na ametukabidhi neno la upatanisho. Basi, k , sisi ni wajumbe wa Kristo." (2 Wakorintho 5:19,20). Hii ina maana kwamba, tukitenda kwa uaminifu hata kufa, tutashiriki na Kristo, Kichwa chetu, katika kazi kuu ya kuupatanisha ulimwengu uliopotea wa wanadamu na Mungu. Hii ni kazi ya pamoja ambayo kila mfuasi wa Mwalimu ni mshirika. 'Kuchocheana' au 'kukuhamasishana' katika uaminifu kuhusiana na kusudi hili inapaswa kuwa lengo kuu tunapokutana.

Safari ya Israeli Kuelekea Bahari ya Shamu

***"Mambo haya yaliwapata kwa njia ya mfano; na yaliandikwa kuwa funzo kwetu sisi, ambao miisho ya enzi imetufikia."
1 Wakorintho 10:11***

Baada ya kifo cha wazaliwa wa kwanza wa Misri na kuponywa kwa wazaliwa wa kwanza wa Israeli, Farao aliamua kuwaacha Waisraeli waende. (Kutoka 12:29-32). Asubuhi iliyofuata usiku huo wa Pasaka wenye matukio, walikusanyika Ramesesi kuanza safari yao kuelekea Kanaani, nchi ambayo Mungu alikuwa amemuahidi Abrahamu. (Mwanzo 15:18-21; Kutoka 3:8). Katika andiko letu la ufunguzi, Mtume Paulo anasema kwamba mambo yaliyowapata Waisraeli yaliandikwa kama mifano, au "aina," kwa ajili ya mafundisho yetu. Kama Wakristo, tunaweza kupata mafundisho kutokana na jinsi Mungu alivyoshughulika na watu hawa wa kale ambayo yanapaswa kutusaidia kuepuka makosa waliyoyafanya na kuwa na imani kubwa zaidi katika utunzaji wa Mungu juu yetu kuliko wao.

Ramesesi, ambako Waisraeli walianza safari yao, ilikuwa mojawapo ya "miji ya hazina" iliyojengwa kwa ajili ya Farao na watu hawa waliokuwa watumwa. (Kutoka 1:11; 12:37). Ramesesi pia ilikuwa cheo cha Farao wa mateso, na ikawa jina linalofaa sana kwa mji ambao Waisraeli walianza safari yao kuelekea nchi ya ahadi ya Kanaani. Wamisri walikuwa waabudu jua. Mungu wao wa jua alikuwa "Ra."

Haishangazi kwamba Farao huyu alijipa jina Rameses, ambalo linamaanisha "mtoto wa jua." Hata hivyo, tunajua kwa mtazamo wa Ukweli, kwamba Rameses hakikuwa kwa kweli mtoaji wa nuru kwa Misri wala kwa Waisraeli. Ndiye aliyewafanya watoto wa Israeli kuwa watumwa kiasi kwamba walilia kuachiliwa. Mungu wao, Mungu wa Abrahamu, Isaka na Yakobo, aliwasikia na kuwaokoa. Kutoka 2:23-25; 3:7-10

Kuna uhusiano wa kuvutia kuhusiana na jambo hili katika uhusiano na jinsi Mungu anavyoshughulika na Wakristo leo—yaani, Waisraeli wa kiroho. (Warumi 8:14; Waebrania 3:5,6; 1 Petro 2:5,9,10). Sisi, pia, kwa namna fulani, tuna Farao wetu wa mateso. Yeye ni Shetani, aliyepewa jina la awali Laasiri, ambalo linamaanisha "mbebaji wa nuru." Kama Farao wa zamani, amekuwa mbali sana na kuwa nuru ya kweli. Hata hivyo, kupitia njia zake mbalimbali za udanganyifu, amejitokeza kama "malaika wa nuru." (2 Wakorintho 11:14). Ni kweli kwamba chini ya uongozi wa Shetani, watu wanaodai kuwa wa Mungu wameongozwa kujenga miji ya hazina—mifumo mikubwa ya makanisa ambayo imejifanya kuwa miji ya kweli ya Mungu. Hata hivyo, tunagundua kwamba Misri haiwakilishi tu mifumo mikubwa ya kanisa, kama vile miji yao ya hazina isivyokuwa Misri yote. Misri inawakilisha hasa ulimwengu au ufalme wa giza na kifo ambamo, wakati mmoja au mwingine, Waisraeli wote wa kiroho wa Mungu wamewekwa utumwani. Warumi 8:21-23; Wagalatia 4:1-7

Hakukuwa na chochote ambacho watumwa wa Israeli wangeweza kufanya kuhusu ukombozi wao wenyewe. Ukombozi kutoka Misri ulitimizwa na

Mungu. Ni Mungu pia, kupitia mapenzi yake ya juu na kwa njia ya damu iliyomwagika ya Yesu, Mwana-Kondoo mkubwa wa Pasaka, , anayeleta ukombozi wetu, ukombozi wetu. (Yohana 1:29; 1 Wakorintho 5:7). Ni vyema kutambua katika suala hili kwamba ingawa damu ya mwana-kondoo wa Pasaka iliyomwagwa ilisababisha ukombozi wa Israeli kutoka Misri, haikuwaleta moja kwa moja katika nchi ya ahadi. Hivyo ndivyo ilivyo kwa Waisraeli wa kiroho leo. Mungu ametukomboa kwa njia ya damu ya Yesu, lakini uaminifu endelevu kwa masharti ya wito wetu ni muhimu ikiwa tutaingia hatimaye katika Kanaani ya mbinguni.

Imani endelevu kwa Mungu aliyewaweka huru kwa njia ya damu ya Pasaka ilikuwa ndiyo dhamana pekee waliyo nayo Waisraeli ya kuingia kabisa katika nchi ya ahadi. Tendo hili la imani kwa kumwagika damu ya mwana-kondoo wa Pasaka juu ya kizingiti na nguzo za milango yao lilichukuliwa na Mungu kama dhihirisho la utiifu wao. (Kutoka 12:22,23). Kushindwa kuendelea kutenda kwa kiwango hiki hicho cha imani kilihesabiwa na Mungu kuwa ni dhihirisho la kutotii kwao. Mungu aliwakumbuka hali zao kwamba walikuwa tu vumbi na akaendelea kuwa na uvumilivu kwao kwa muda mrefu. (Zaburi 103:14; Warumi sura ya 11). Hata hivyo, ukaidi wao wa kusita na kumsahau Mungu ulimsababisha hatimaye kuacha kujihangaisha nao. Kwa sababu ya kushindwa huku kuendelea kuwa waaminifu na watiifu, aliwarudisha nyuma, si Misri, bali jangwani ili wafu. (Hesabu 14:22,23). Tukumbuke vizuri maneno ya andiko letu la ufunguzi, ambapo Paulo anatuambia kwamba yaliyowapata Waisraeli yalikuwa kwa ajili ya mifano. Na mfano wao wa kutokuamini na kutotii uwe onyo litakalotusaidia

kutembea kwa uaminifu zaidi na "kuwa waastahili wa wito" ambao tumeuitwa. Waefeso 4:1

Tusidhani kwamba Mungu atatuhudumia daima, wala tusichukulie mambo aliyotufanyia kuwa ya kawaida na yasiyo na maana. Hatupaswi kuchukulia kuwa kwa sababu aliwahi kutushughulikia tulipokuwa bado katika dhambi zetu, akitupa ukombozi kupitia damu iliyomwagika ya Yesu Kristo, ataendelea kutushughulikia bila sisi kuonyesha ushahidi wa shukrani na imani zinazoongezeka kila siku. Ni kupitia imani na utiifu wetu kwa Mungu ndipo tunapoonyesha shukrani zetu kwa yale ambayo tayari ameyatenda kwetu. Bila shaka hii ndiyo maana ya mtume anaposema: "Bila imani haiwezekani kumfurahisha." (Waebrania 11:6). Si busara kudhani kwamba Mungu ataendelea kutupatia "baraka zake za kiroho" ikiwa hatuzitumii kama njia ya kuimarisha imani yetu kwake na kuongeza ari yetu kwake na kwa ajili ya kusudi lake. Waefeso 1:3

"Hakuna Mji wa Kudumu"

Waisraeli wote walikuwa tayari kuanza safari ya kuelekea nchi ya ahadi, tayari kukubali ukombozi ambao Mungu aliwapa. Kwa hiyo, walikusanyika huko Ramesesi, na kutoka huko wakasafiri hadi Sukoti. (Hesabu 33:5). Jina Sukkoti linamaanisha "*mahema*" na ni kikumbusho kizuri cha ukweli kwamba safari yao kuelekea Kanaani, ingawa iliwapa uhuru na utu huru kutoka kwa utumwa nchini Misri, kwa upande mwingine, ilikuwa wito kwao wa kujinyima anasa na mahitaji mengi ambayo nyumba zao nchini Misri bila shaka zilikuwa zikiwapatia.

Waisraeli hawangeweza tena kufurahia ulinzi wa nyumba na paa juu ya vichwa vyao. Kuanzia wakati huo, ilibidi waishi katika mahema hadi wafikie nchi ya ahadi. Katika hili kuna somo kwa Waisraeli wa kiroho ambao wameanza safari yao ya uhamiaji kuelekea Kanaani ya mbinguni ya ahadi. Hakuna "mji wa kudumu" ambao utawapatia ulinzi dhidi ya taabu za njia wanaposafiri kwa sasa. (Waebrania 13:14). Kama wana wa kiroho wa Baba yetu wa Mbinguni, tukisafiri kuelekea nchi ya kiroho ya ahadi, hatutazami vyanzo vya kimwili kwa ajili ya ulinzi wetu. Badala yake, kila mmoja wetu anaishi katika makao ya muda, ya unyenyekevu ambayo Mungu huangalizia, na tuna uhakika kwamba yeye hasinziwi wala hulala. (Zaburi 121:3,4). Ahadi zake za thamani za neema na ulinzi kwa kila wakati wa uhitaji hutengeneza paa lililobarikiwa kati yetu na dhoruba na majaribu ya moto ambayo vinginevyo vingesumbua sana. Waebrania 4:16

Waisraeli walisafiri chini ya mwavuli wa wingu lililotolewa na Mungu. (Kutoka 13:21,22). Hii inaweza kutukumbusha uzito usio na kikomo wa neema ya Mungu ambayo tumezungukwa nayo na kwamba "kwa wale wanaompenda Mungu, yaani, wale waliotawaliwa kulingana na kusudi lake, mambo yote yanafanya kazi pamoja kwa ajili ya wema." (Warumi 8:14-17,28). Neema hii haipaswi kuzuiliwa wala kulemazwa. Hakuna wingu lolote la kidunia linalopaswa kuruhusiwa kuingia kati yetu na Mungu wetu. Tunapaswa kuweza daima kutazama juu kwenye kifuniko cha neema na upendo wake na hivyo kutambua hisia inayoongezeka kila wakati ya rehema na utunzaji wake. Hata hivyo, tunapaswa kukumbuka kwamba upendo na neema ya Mungu kwetu hazidhihiriki daima katika uzoefu mzuri tu wa

maisha. Majaribu na mateso ambayo Bwana huruhusu yaje juu yetu ni dhihirisho sawia la upendo wake. Tunahitaji pia uzoefu huu ili tukue imara ndani yake "na katika nguvu ya uweza wake." Waefeso 6:10

Chukua kama mfano mimea miwili ya aina moja. Moja iotwe kwenye gumbi, ambapo mwanga na hewa safi havipatikani; na nyingine iotwe kwenye bustani ya wazi. Baada ya wiki chache, kumbuka tofauti kati ya mimea hiyo miwili. Moja itakuwa na afya na imara, nyingine dhaifu na isiyo na nguvu. Mmea ulio kwenye gumbi umelindwa dhidi ya upepo na mvua, lakini ni ulinzi huu huo unaouzuia kukua imara na imara dhidi ya mazingira. Kwa upande mwingine, mmea unaokua hewani wazi unakuwa imara katika mapambano yake dhidi ya hali za hewa, ukisaidiwa na lishe inayotolewa na mwangaza wa jua na unyevu unaoihuisha wa mvua. Chini ya dari hii kuu ya mbingu, mmea huota vizuri kwa sababu ya vitu na sababu mbalimbali vinavyochangia katika ukuaji na nguvu yake.

Waisraeli wa kiroho wa kweli huwa na uzoefu unaojumuisha nyakati zote za neema ya Mungu ambazo kupitia kwake hukua hadi kufikia utimilifu wa Kristo. Kufunuliwa huku ndiko kunakomfanya Mkristo mwaminifu kuwa imara. Ni upepo mkali unaopiga mti ambao humfanya kuwa imara zaidi na zaidi huku mizizi yake ikichimba kwa kina zaidi ardhini. Hata hivyo, inapaswa kukumbukwa kwamba ni mwangaza wa jua ndio njia muhimu ya lishe na uhai wake, na hivyo kuupa uwezo wa kustahimili dhoruba. Sisi pia tunakuwa imara kupitia upinzani wetu kwa dhoruba za maisha, lakini ni kwa njia ya

mwangaza wa neema ya Mungu ndipo tunapewa moyo na uwezo wa kuwa waaminifu, hata kufa.

Mwazimu ambao Waisraeli walianzia safari yao ya jangwani haukuendelea. Katika hili tuna mfano dhahiri sana wa kile kinachoweza kutokea katika maisha yetu binafsi tusipojilinda kwa makini k . Kuna uwezekano, hata hatari, ya kupoteza "upendo wetu wa kwanza." (Ufunuo 2:4). Kulingana na Hesabu 33:6-8, Waaisraeli waliwahi kwanza kusogea kwa ujumla kuelekea mashariki, kisha ghafla waliamriwa kugeukia kusini. Jambo la kawaida zaidi kwao lingekuwa ni kuendelea kuelekea mashariki, kwani hapo wangukuja kwenye vijito vilivyoko kaskazini mwa Bahari ya Shamu, ambavyo kwa hakika vingekuwa rahisi zaidi kuvivuka na kuwa katika mstari wa moja kwa moja zaidi kuelekea Kanaani, lengo lao.

Njia ya Waisraeli inaonekana haikuwa na mwelekeo thabiti, kwa sababu badala ya kuongeza umbali kati yao na eneo la Farao, walikuwa wakiufupisha. Si hivyo tu, bali pia walikuwa wanaongeza kizuizi kati yao na nchi ya ahadi. Hata hivyo, maelezo ni kwamba hatua hii iliongozwa na Mungu. Maandiko yanasema, "Bwana akawatangulia ... kuwapelekea njia." Kutoka 13:21

Kufuata Mwelekeo wa Mungu

Kwa Waisraeli wa kiroho kuna nyakati nyingi ambapo Mungu huongoza, si katika njia za maendeleo kulingana na mwili, bali katika mwelekeo kinyume kabisa, ili onyesho la neema na nguvu za Mungu liwe kubwa zaidi. Hatupaswi kuchagua njia zetu wenyewe, bali ni lazima daima tumruhusu Mungu kuongoza njia yetu, hata kama, wakati

mwingine, njia hii inaonekana kuwa hatari sana. "Kuna njia inayoonekana sawa machoni pa mtu, lakini mwisho wake" si ukombozi kamili na wa mwisho tunaoutarajia. Methali 14:12

Tukiachwa kuchagua njia yetu wenyewe, tungekuwa na mwelekeo wa kufuata silika na mapendeleo yetu ya asili. Njia ya mwili kwa kawaida ni kufuata njia ya upinzani mdogo . Hata hivyo, kwa njia hii Mungu hawezi kutukuzwa wala imani yetu haionyeshwi ipasavyo. Ni rahisi basi kuwa na imani tunapona pwani ya mbali, lakini mawingu yanapozuka, yakizuia uoni wetu wa asili, ndipo tunapohitaji kutumia imani thabiti katika Mungu.

Ili kuendeleza mfano huu, mtu anaposafiri kwa mashua siku ya wazi yenye jua, anaweza kutojali sana ustadi na uwezo wa nahodha. Hata hivyo, wakati ukungu mzito unapotanda na alama za zamani, zilizofahamika hazionekani tena, ndipo tunapothamini nahodha na uwezo wake wa kutufikisha salama kwenye bandari tunayoitaka. Katika hali kama hiyo, hakuna chochote ambacho mtu anaweza kufanya isipokuwa kumwamini nahodha kikamilifu. Kutokuwa na utulivu kwetu, wasiwasi, mashaka, kuamini kwa nusu, na kuhangaika hakutasaidia hata kidogo. Lazima tusimame imara kwa imani, wakati nahodha anatupitisha.

Jinsi hili ni kweli katika safari yetu ya kiroho! Kuna nyakati ambapo, katika mapenzi ya Mungu, hatuwezi kufanya chochote kujiondoa katika hali ngumu. Katika nyakati kama hizo, hakuna tunachoweza kufanya isipokuwa kuweka tumaini letu lote kwa Mungu, tukitambua kwamba yeye ndiye anayeweza kututoa. (Zaburi 34:19; 2 Wakorintho

1:9,10). Hapo ndipo nyakati zetu za taabu zinapokuwa fursa za Mungu.

Mungu aliwapita Waisraeli katika hali ya hatari ili wapate fursa ya "kusimama kimya" na kuona wokovu wake. (Kutoka 14:13). Alibadilisha mkondo wao na kuwafikisha Pihahirothi. Hii ilikuwa kweli mahali ambapo, kwa jinsi ya mwili, mioyo yao ingewashindwa kwa kukata tamaa. Badala ya kupata ukombozi wao kutoka Misri ukamilika, walijikuta wakiwa katika hali ya taabu () iliyokuwa mbaya zaidi kuliko walipoanza safari. Je, walimkumbuka Mungu ambaye tayari alikuwa amewatendea mengi? La. Walilalamika na kulia. Waliona tu Bahari ya Shamu mbele yao na Wamisri nyuma yao. Hawakuona njia ya kutoroka kwa sababu walipuuza kuweka imani yao kwa Mungu. Kutoka 14:10-12

Labda sisi pia, kama Waisraeli wa kiroho, tumefika katika hali yetu ya hatari na tumeona mbele na nyuma yetu kile kinachoonekana kuwa vizuizi visivyoweza kushindwa. Bwana anaweza kutuongoza, tuseme, hadi Bahari ya Shamu, ambapo kila njia inayoonekana ya kutoroka imeonekana kukatizwa. Wakati kama huo, je, tunatisha na kutetemeka kwa maafa yanayoonekana yamekaribia? Hatupaswi, kwa sababu ni hapa Mungu anapata fursa yake kuu ya kututoa ukombozi. Ni kupitia uzoefu huu ndipo tunajifunza somo muhimu sana kwamba ukombozi si kutokana nasi wenyewe bali ni wa Mungu. Ni katika nyakati kama hizi ndipo anatuambia kama alivyomwambia Israeli wa zamani kupitia mtumishi wake Musa, "Msiogope, simameni tu, mkaone wokovu wa Bwana." Kutoka 14:13

Ni katika nyakati hizi ambapo Mungu, tukimruhusu, anakuwa mnara wetu wa kimbilio, mnara wetu wa nguvu. Kwa maana halisi, ni jambo jema kiasi gani tunapopotea msituni na hatujui tena njia ya kutoka, ghafla tukaona mnara tunaoujua, ukionyesha mahali, ambapo, tukifikia tu, kutakuwa usalama kwetu. Mungu ni mnara kama huo wa nguvu na ukombozi, akileta wokovu kwetu katika nyakati zetu za uhitaji mkuu. (Zaburi 61:1-3; Methali 18:10). Bila yeye tungepotea kabisa katika jangwa la kukata tamaa.

Maelezo yanatuambia kwamba Mungu aliwaelekeza Waisraeli Pihahiroth, "katika eneo lililoko kati ya Migdoli na bahari." (Kutoka 14:2; Hesabu 33:7). Migdol inamaanisha m "mnara." Jambo hili ni la maana sana! Hapa ndipo Mungu alijidhihirisha kwa Waisraeli kama mnara wa kimbilio. Aliwapa Musa maagizo ya kufanya katika hali hiyo. Utiifu kwa maagizo haya ulileta ukombozi kupitia bahari ileile ambayo muda mfupi uliopita ilikuwa kizuizi kisichovukika kwa ukombozi wao. Wingu lililokuwa likiwatangukia, sasa lilichukua nafasi yake nyuma ya kambi, likawa nguzo ya giza kwa Wamisri na nguzo ya nuru kwa Waisraeli, likiwaepusha Wamisri wasiwaleme kwa mashambulizi usiku kucha. (Kutoka 14:19-22). Asubuhi ilipofika, Bahari ya Shamu ilikuwa imegawanyika, nao wakapita na kufika salama.

Waisraeli wa kiroho mara nyingi hupata uzoefu unaoruhusiwa na Mungu ambao kwao imani yao hujaribiwa. Haya hutusaidia kujifunza somo, "Kwa maana mmeokolewa kwa neema, kwa njia ya imani; na hii si kwa matendo yenu, ni zawadi ya Mungu; si kwa kutenda, ili mtu asijivunie." (Waefeso 2:8,9). Ni

muhimu sana kwetu kutambua kwamba si kwa nguvu zetu wenyewe tunapata ukombozi. Ni muhimu sana kwamba sisi, wakati mwingine, "tusimame kimya" na kuona wokovu wa Mungu. Hii haimaanishi mtazamo wa kukosa hamasa au kujali, lakini inamaanisha imani tulivu kwake. Ni imani inayotokana na imani, kwamba yeye aliye upande wetu ni mkuu kuliko wote walio dhidi yetu. (Warumi 8:31; 1 Yohana 4:4). Kwa kuweka imani yetu katika Mungu na kushirikiana naye anavyoongoza njia zetu, ushindi na ukombozi vimehakikishwa.

Kuwa na imani kamili kwa Mungu kunamaanisha kwamba tutamwamini katika hali zote. Tutamwamini anaposema tusimame, na tutamwamini na kutii anapotuelekeza tufanelee mbele. Kushindwa kusonga mbele wakati Bwana anatupa maagizo ya kusonga mbele kutadhihirisha ukosefu wa imani, kama vile isivyo kusimama tulipokuwa tunatakiwa kufanya hivyo. Hata hivyo, iwe ni kusimama au kusonga mbele kwa amri yake, mioyo yetu inapaswa kuwa na utulivu daima, kwani hata sasa tunapumzika katika kutambua kazi yake iliyokamilika. Ni kwa njia hii tu ndipo tunaweza kuingia katika pumziko ambalo limetayarishwa kwa ajili yetu kwa imani katika Kristo Yesu. (Waebrania 4:9-11). Kazi yetu yote kwa Bwana na maendeleo yetu yote katika njia nyembamba yanapaswa kutegemea na kuendana na pumziko hili tulivu, la kuamini ndani yake na katika ahadi zake. Haya yanatupa uhakikisho kwamba haijalishi nini kitakachotokea, mambo yote yanafanya kazi pamoja kwa ajili ya mema yetu. (Warumi 8:28). Hivyo basi, tukitarajia mwisho wa njia, na Kanaani ya mapumziko itakayopatikana huko, tunaweza, hata sasa, katikati ya mapambano na ugumu wa njia,

kumshukuru Mungu, ambaye "anatuweka ushindi
kwa njia ya Bwana wetu Yesu Kristo." 1 Wakorintho
15:57